

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516200410
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8516200410.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou žalobkyne: 1./ J. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXXX/XX, Q. B. - Q., 3./ L. G., r. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX, 4./ M. F., r. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, Q. B., 5./ F. L., r. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, K. všetci právne zastúpení: JUDr. Marta Konkoľová, advokátka, so sídlom Jarmočná 79, Stará Ľubovňa proti žalovanému: 1./ P. A., r. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX, F. nad X., právne zastúpenému: JUDr. Viera Komanová, advokátka, so sídlom 17. novembra 31, Stará Ľubovňa, 2./ E. O., r. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. 41, Česká republika, 3./ F. F., r. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX, žalovaní v 2. rade a v 3. rade zastúpení: P. L., r. L. nar. X.XX.XXXX, bytom A. XXX, F. nad X. v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému v 1. rade **p r i z n á v a** náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú povinný zaplatiť žalobcovia v 1. až 5. rade, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd sa (pôvodne iba) žalobkyňa v 1. rade domáhala voči žalovanému v 1. rade, určenia že nehnuteľnosti - pozemky v k. ú. F. nad X., obec F. nad X., okres Stará Ľubovňa, vedené na Okresnom úrade Stará Ľubovňa zapísané: na LV č. XXX ako parcela KN registra „E“ č. 185 o výmere 1511 m², druh pozemku: orná pôda, ktorá je vedená na meno žalovaného pod por. č. 6 v podiele 3/8 patrí do dedičstva po neb. F. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom F. nad X. v podiele 1/16, na LV č. XXX ako parcela KN registra „E“ č. 206 o výmere 12 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, ktorá je vedená na meno žalovaného pod por. č. 3 v podiele 143/224, patrí do dedičstva po neb. F. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom F. nad X. v podiele 30/224, na LV č. XXX ako parcela KN registra „E“ č. 210/100 o výmere 1766 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 210/101 o výmere 5 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 296/102 o výmere 408 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 296/202 o výmere 11 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 296/302 o výmere 7 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 299/101 o výmere 287 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 299/201 o výmere 8 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 299/301 o výmere 1 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 301 o výmere 637 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 302 o výmere 1286 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 391 o výmere 642 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 304 o výmere 391 m², druh pozemku: trvalý trávny porast,

parcela KN registra „E“ č. 307/100 o výmere 434 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 307/101 o výmere 5 m², druh pozemku: trvalý trávny porast, parcela KN registra „E“ č. 308 o výmere 294 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 309 o výmere 589 m², druh pozemku: trvalý trávny porasty, parcela KN registra „E“ č. 310 o výmere 1985 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 311 o výmere 608 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 840 o výmere 2128 m², druh pozemku: lesné pozemky, ktoré sú vedené na meno žalovaného pod por. č. 4 v podiele 187/224, patrí do dedičstva po neb. F. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom F. nad X. v podiele 30/224, na LV č. XXX ako parcela KN registra „E“ č. 553 o výmere 849 m², druh pozemku: orná pôda, parcela KN registra „E“ č. 556 o výmere 3357 m², druh pozemku: orná pôda, ktoré sú vedené na meno žalovaného pod por. č. 4 v podiele 11/32, patrí do dedičstva po neb. F. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom F. nad X. podiel 3/32, na LV č. XXX ako parcela KN registra „E“ č. 796/1 o výmere 3434 m², druh pozemku: lesný pozemok, ktorá je vedená na meno žalovaného pod por. č. 7 v podiele 11/32, patrí do dedičstva po neb. F. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX, naposledy bytom F. nad X. podiel 3/32, na LV č. XXX ako parcela KN registra „E“ č. 807 o výmere 4867 m², druh pozemku: lesný pozemok, parcela KN registra „E“ č. 808 o výmere 827 m², druh pozemku: lesný pozemok, parcela KN registra „E“ č. 835 o výmere 1759 m², druh pozemku: lesný pozemok, ktoré sú vedené na meno žalovaného pod por. č. 6 v podiele 9/96 patria do dedičstva po neb. F. Q., r. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX (oprava dátumu úmrtia v podaní na čl. 320), naposledy bytom F. nad X.. Zároveň požadovala od žalovaného náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 23.5.2016 a následne podaním doručeným súdu dňa 21.2.2017 žalobkyňa rozšírila petit podanej žaloby, tak že žiadala o nehnuteľnosti v k. ú. F. nad X., obec F. nad X., okres Stará Ľubovňa vedené Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálny odbor zapísané na LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX, LV č. XXX.

2. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7C/11/2016 zo dňa 9.10.2019 bol prvým výrokom pripustený do konania na strane žalobcu vstup G. A., r. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. F. XXXX/XX, Q. B. - Q. ako žalobcu v 2. rade, vstup L. G., r. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX ako žalobkyne v 3. rade, vstup M. F., r. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, Q. B. ako žalobkyne v 4. rade a vstup F. L., r. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXX/X, K. ako žalobcu v 5. rade. Druhým výrokom bol na strane žalovaných do konania pripustený vstup E. O., r. L.ovej, nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, G. republika, ako žalovanej v 2. rade a vstup F. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XX, G. republika, ako žalovaného v 3. rade. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2019. K rozšíreniu účasti v konaní došlo z dôvodu návrhu žalobkyne v 1. rade, ktorá podaním zo dňa 5.9.2016 uviedla, že sa dozvedela, že má aj ďalších súrodencov, ktorí sú dedičmi po neb. F. Q., rod. A..

3. Následne uznesením sp. zn. 7C/11/2016 zo dňa 3.7.2020 súd zastavil konanie voči žalobcovi v 2. rade G. A., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.X.XXXX. Ako dedičia po poručiťovi v zmysle oznámenia Notárskeho úradu JUDr. Jaroslava Lišku po nebohom žalobcovi v 2. rade by prichádzali do úvahy J. Q., r. A., ktorá je v predmetnom konaní žalobkyňou v 1. rade, L. G., r. A., ktorá je v predmetnom konaní žalobkyňou v 3. rade, M. F., r. A., ktorá je v predmetnom konaní žalobkyňou v 4. rade, F. L., r. L., ktorý je v predmetnom konaní žalobkyňou v 5. rade, E. O., r. L.ová, ktorá je v predmetnom konaní žalovanou v 2. rade a F. F., r. F., ktorý je v predmetnom konaní žalovaným v 3. rade.

4. Žalobu žalobcovia dôvodili tým, že sú dedičmi P. A., rod. A. (poznámka súdu - správne má byť uvedená rod. Q.), ktorá bola jedinou žijúcou dcérou F. Q., rod. A. a bola dieťaťom rodičov V. A. a L. A., naposledy bytom v F. nad X., X. F. Q., stará matka žalobkyne v 1. rade zomrela XX.XX.XXXX v F. nad X., avšak do dnešného dňa po nej neprebehlo žiadne dedičské konanie, resp. nedošlo k zmene zápisu v osobe vlastníka predmetného majetku z poručiťľa na jeho právneho nástupcu. Poukázali na vtedajšie uhorské dedičské právo, v ktorom platil tzv. delačný princíp, kedy dochádzalo k prechodu pozostalostí na dediča ipso iure, t.j. dedič nadobudol dedičstvo smrťou poručiťľa priamo zo zákona, bez akéhokoľvek svojho ďalšieho pričinenia. Taktiež poukázali na článok 9 Dočasných súdnych pravidiel judexkuriálnej konferencie z roku 1861: ak neexistoval platný závet, staršie právo uhorské rozoznávalo dva prípady zákonnej postupnosti, a to pre prípad, že poručiťľ zanechal potomkov, a pre prípad, že potomkov nemal. V prípade, ak poručiťľ zanechal potomkov, dedili potomkovia poručiťľa, a to každý rovným dielom. Na základe tohto žalobcovia ako jediní dedičia po P. A. sú právnymi nástupcami F. Q., rod. A.. Žalobcovia uviedli, že poručiťľka bola v deň smrti podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižných vložkách č. 34, 133, 135, 139, 148 kat. územia F. nad X.. V pozemnoknižnej vložke (ďalej len PKV) č. 34 je vedená v dvoch podieloch, a to pod bodom B7

v podiele 14/24 a pod bodom B14 v podiele 16/24. V PKV č. 133 je poručiiteľka vedená pod bodom B7 v podiele 1/16; v PKV č. 135 pod bodom B7 v podiele 12/192 a pod bodom B12 v podiele 6/192; v PKV č. 139 je poručiiteľka vedená taktiež pod bodom B7 v podiele 6/96 a pod bodom B12 v podiele 3/96; v PKV č. 148 pod bodom B7 v podiele 1/16 k celku. Žalobcovia uviedli, že žalovaný v rámci ROEP bol zapísaný ako vlastník, a to aj k nehnuteľnostiam, ktoré nikdy neužíval. Žalovaný v rámci ROEP vydržal nehnuteľnosti neoprávnene, ako aj nesprávnym postupom správneho orgánu, vtedajšou Správou katastra Stará Ľubovňa, ktorý zapísal vlastnícke právo žalovanému na LV č. XXX pod bodom B6; LV č. XX pod bodom B3; LV č. XXX pod bodom B4; LV č. XXX pod bodom B4; LV č. XXX pod bodom B17; LV č. XXX pod bodom B6, kat. územia F. nad X.. Zo strany žalobcov bol podaný podnet na vydanie protestu prokurátora Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni proti rozhodnutiam Vy 013/05/MN-6, Vy 014/05/MN-6 a Vy 015/05/MN-6, avšak k zrušeniu rozhodnutí nedošlo v dôsledku uplynutia zákonnej lehoty. Žalovaný podľa názoru žalobcov podmienky pre vydržanie nespĺňal, nakoľko predmetné nehnuteľnosti nikdy neužíval, ale ich užívala žalobkyňa v 1. rade, resp. jej právni predchodcovia.

5. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 24.3.2016, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Je pravdou, že na základe dlhohodobej držby pozemkov ešte právnymi predchodcami si uplatnili nárok zákonným spôsobom v rámci konania ROEP po F. A., nar. X.X.XXXX, príbuznej jeho starého otca. Rodičmi menovanej boli V. A. a A. L.. Žalobkyňa sa domáha vlastníctva po F. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorej rodičmi boli V. A. a L. D., teda sa nejedná o tú istú osobu.

6. Právna zástupkyňa žalobcov podaním doručeným súdu dňa 21.2.2017 podala vyjadrenie, v ktorom reagovala na stanovisko žalovaného, že si uplatnil nárok po F. A., nar. X.X.XXXX. Žalobcovia predložili rodný list F. A., nar. X.X.XXXX (č.l.109), ako aj jej úmrtný list (č.l. 108), z ktorého vyplýva, že táto zomrela ako sedemmesačná dňa X.X.XXXX.. Ďalej uviedli, že nárok, ktorí si uplatňujú, vychádza z PKV č. 34, 133, 135, 139 a 148, kde F. A.ová je zapísaná ako spoluvlastníčka titulom nadobudnutia č.d. 1591/1910 a z č.d. 214/1915. Podľa týchto titulov nadobudnutia F. A.ová, nar. X.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, nemohla nadobudnúť vlastníctvo, pretože v tom čase nežila. Poukázali na to, že F. A.ová, nar. XX.XX.XXXX, zomrelá XX.XX.XXXX bola vydatá za X. Q. a táto je starou mamou žalobcov, pričom bola druhou manželkou X. Q. a mala s ním iba jedno dieťa, a to P. Q., ktorá sa vydala za G. A. a s ktorým mala 5 detí, M. F., G. A., P. A., L. G.. Zároveň uviedli, že v úmrtnom liste F. Q., rod. A., ktorá zomrela XX.XX.XXXX je uvedené v rubrike deň, mesiac, rok a miesto narodenia: 57 ročná, miesto narodenia neuvedené (č.l.9). Tento dátum je však určite zle vypočítaný a zle zapísaný v matrike. Právna predchodkyňa žalobcov F. A.ová, po ktorej žalobcovia žiadajú vrátiť dedičstvo, sa narodila XX.XX.XXXX z rodičov V. A. a L. A., rod. D.. Následne v priebehu konania žalobcovia predložili úmrtný list vydaný Matričným úradom F. nad X. dňa 27.11.2019 kde v časti deň, mesiac, rok a miesto narodenia je uvedené: 47- ročná (č.l. 282). V tomto podaní ďalej právna zástupkyňa žalobcov zobrala späť rozšírený petit žaloby zo dňa 23.5.2016, a to o LV č. XXX, pretože žalovaný si z uvedenej nehnuteľnosti osvedčil po inom súrodencovi svojho starého otca, a to V.ovi A.ovi. Žiadala však o pripustenie zmeny, a to doplnenie o ďalšie LV, na ktorých si žalovaný osvedčil pozemky po F. A. z PKV č. 117 a č. 118 v F. nad X., pričom ide o LV č. XXX, 550, 551 a 560.

7. Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade dňa 31.10.2017 podala vyjadrenie vo veci, v ktorom uviedla, že tvrdenia uvádzané v žalobe sa nezakladajú na pravde, nakoľko žalovaný má osvedčené pozemky, ktoré jeho právni predchodcovia užívali dlhé roky, a to nielen jeho otec, ale aj jeho starý otec. Právny predchodca žalovaného - D. A. vzhľadom na skutočnosť, že bol to on, kto ostal na rodičovskom majetku hospodáriť, sa so súrodencami a ostatnými príbuznými vypořiadal. Bolo obvyklou praxou, že došlo k vypořiadaniu, ale zápis v pozemkovej knihe nebol. Žalovaný ďalej namietal, že nie je ničím preukázané, aby dedičstvo po F. A. prejednané nebolo. Žalobcovia nikdy pozemky neužívali a neužívala ich ani ich matka P. A., ktorá mala možnosť si v rámci dedičstva uplatniť nárok na majetok po svojej matke F. Q., rod. A.. Taktiež poukázal na to, že ak boli žalobcovia s rozhodnutím komisie ROEP a následne s rozhodnutím Okresného úradu, odbor katastrálny v Starej Ľubovni nespokojní, mali možnosť podľa vtedy platného a účinného zákona podať žalobu, čo sa nestalo. Žalovaný osvedčil v rámci ROEP pozemky rodiny A., ktoré dlhé roky užíval ich dedo, následne jeho otec P. A. starší. Ak žalobcovia poukazujú na to, že F. A.ová, ktorá sa narodila X.X.XXXX, zomrela ako sedemmesačná, zabúdajú však na skutočnosť, že boli minimálne tri F. A.ové a doteraz presne neurčili, ktoré pozemky by mali patriť do dedičstva po ich nebohej starej matke.

Žalovaný ďalej poukázal na nezrovnalosť vyplývajúcu z úmrtného listu F. A., z ktorého vyplýva, že táto zomrela dňa XX.XX.XXXX ako 57-ročná. V danom prípade sa by jej rok narodenia mal byť XXXX a nie

rok XXXX. Táto skutočnosť spochybňuje, o ktorú F. A. ovú v konaní ide, po ktorej sa žalobcovia domáhajú určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva.

Žalovaný spochybnil čestné prehlásenie predložené P. V., nar. XX.X.XXXX s poukazom na tú skutočnosť, že pani V. sa narodila v roku XXXX a z predloženého sobášneho listu X. Q. a F. A. vyplýva, že títo mali uzatvoriť sobáš XX.X.XXXX. Pani V. sa narodila 6 rokov po sobáši X. Q. s F. A.ovou a teda sa nemôže pamätať, ako zomrela prvá manželka X. Q..

Žalovaný namietal skutočnosť, že žalobcovia sa rozhodli podať žalobu o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po F. A., avšak do dedičstva nezahrňujú celý jej majetok, ale len jej časť, ktorú si osvedčil žalovaný. Po F. A. si však osvedčili notárskou zápisnicou nehnuteľnosti aj P. L. (N 146/2014), J. U. (N 590/1997), V. V. (N 18/1996). Poukázal na prebiehajúci súdny spor vedený na OS Stará Ľubovňa pod sp. zn. 2C/93/2014, kde žalobcom je V. V. s manželkou, kde predmetom žaloby sú pozemky po F. A., pričom žalobca si uplatňuje na ne nárok z titulu vydržania vlastníckeho práva.

Ďalej žalovaný namietal výpočet podielu, ktorého sa žalobcovia domáhajú a poukázal na to, že medzičasom došlo ku zlúčeniu podielu žalovaného a žalobcovia od neho žiadajú podiel, ktorý vlastní aj na základe iných právnych titulov, napr. získanie pozemku. V závere žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalobcovia si uplatňujú nárok po F. A., bez ohľadu na to, o ktorú F. A. ovú sa jedná a aký podiel k celku.

8. Na pojednávaní strany sporu zotrvali na svojich skutkových i právnych tvrdeniach. Právna zástupkyňa žalobcov poukázala na to, že dedičské právo sa nepremičuje ani vtedy, keď je vydržané niekým iným. Uviedla, že tvrdenia uvedené v listinách o vydržaní zo strany žalovaného nie sú pravdivé, nehnuteľnosti užívajú ďalší potomkovia rodiny A.ových a nie žalovaný v 1. rade. Poukázala na to, že čestné prehlásenia do ROEP podpísal otec žalovaného v 1. rade a p. I., ktorý v F. nad X. ani nežije. Žalobcovia majú zato, že žalovaný v 1. rade vydržal nehnuteľnosti nespravodlivo. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní po predbežnom právnom posúdení požiadala súd o poskytnutie lehoty na preukázanie, že F. A.ová je právna predchodkyňa žalobcov, žalobcovia dodatočne predložia rodokmeň všetkých osôb z rodiny A.ových a pokúsi sa získať a predložiť súdu „č. d.“, na základe ktorých F. A.ová nadobudla žalované nehnuteľnosti.

9. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní zotrvala na svojich argumentoch, nesúhlasila s podanou žalobou, ako i s tvrdením žalobcov, že dedičské právo sa absolútne nepremičuje. Poukázala na to, že v čase smrti poručiteľky platilo Uhorské obyčajové právo a v zmysle Dočasných judexkuriálnych súdnych pravidiel, podľa ktorých sa postupovalo pri prejednávaní dedičských vecí z roku 1950 a s poukazom na literatúru (Nástin súkromného práva platného na Slovensku a Podkarpatskej Rusi, doc. Fajnor), sa dedičské právo premlčí za 32 rokov. V tejto súvislosti vzniesla námietku premlčania a vyjadrila pochybnosť o tom, že P. A. bola jedinou dcérou F. Q. rod. A..

10. Splnomocnený zástupca žalovaných 2. a 3. rade na pojednávaní prezentoval, že títo žiadajú svoj podiel na dedičstve a majú záujem dediť po F. A., pričom k ďalším skutočnostiam sa nevyjadril.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

11. F. A.ová, vydatá Q., narodená XX.XX.XXXX, zomrelá dňa XX.XX.XXXX, bola dcérou L. A. a V. A.. P. Q., vydatá A., nar. XX.X.XXXX, bola matkou J. Q., rod. A. (žalobkyňa v 1. rade), G. A. (pôvodne žalobca v 2. rade), M. F., rod. A. (žalobkyňa v 4. rade), L. G., rod. A. (žalobkyňa v 3. rade) a P. A., ktorý v priebehu konania zomrel ako slobodný a bezdetný, pričom jeho dedičmi zo zákona okrem žalobcov v 1. až 4. rade bol F. L. (žalobca v 5. rade), E. O. žalovaná v 2. rade a F. F. žalovaný v 3. rade (č.l. 170).

12. Žalovaný v 2. rade P. A. na základe rozhodnutia Správy katastra Stará Ľubovňa č. Vy 013/05/MN-6 zo dňa 6.4.2009 (č.l. 58 - 61) nadobudol podľa § 11 ods. 1 a 2 vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území F. nad X., a to k parcelám registra E - KN PKV - okrem iných k PKV č. 133 parcela mpč. 721, 724, PKV č. 135 parcela mpč. 119, PKV 139 parcela mpč. 137, 138, 142, PKV č. 148 parcela mpč. 369. Žalovaný v 1. rade taktiež na základe rozhodnutia Správy katastra Stará Ľubovňa č. Vy 014/05/MN-6 zo dňa 6.4.2009 (č.l. 72-73) nadobudol podľa § 11 ods. 1 a 2 vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území F. nad X., a to k parcelám registra E - KN PKV č. 36. Ďalej žalovaný na základe rozhodnutia Správy katastra Stará Ľubovňa č. Vy 025/05/MN-8 zo dňa 20.12.2010 nadobudol podľa § 11 ods. 1 a 2 vlastníctvo k pozemkom v katastrálnom území F. nad X., a to k parcelám registra E - KN zápisnica č. 36 a zápisnica č. 33 (č.l. 81-83).

13. Z listov vlastníctva kat. územia F. nad X.: z LV č. XXX má súd preukázané, že žalovaný v 1. rade podielovým spoluvlastníkom parcely KN E č. 185 a je vedený pod bodom B 3 v podiele 7/48 a pod bodom B 6 v podiele 3/8; z LV č. XXX vyplýva že žalovaný v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom k parcele KN E 206 a je vedený pod bodom B3 v podiele 143/224; z LV č. XXX vyplýva, že žalovaný v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom k parcelám KN E 210/100, 210/101, 296/102, 296/202, 296/302, 299/101, 299/201, 299/301, 301, 302, 303, 304, 307/100, 307,101, 308, 309,310, 311, 840, a je vedený pod bodom B4 v podiele 187/224; z LV XXX vyplýva, že žalovaný v 1. rade podielovým spoluvlastníkom k parcelám KN E č. 553, 556 a je vedený pod bodom B4 v podiele 11/32; z LV č. XXX vyplýva, že žalovaný v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom k parcele KN E č. 796/1 a je vedený pod bodom B4 podiele 1/16, pod bodom B7 v podiele 11/32; z LV č. XXX vyplýva, že žalovaný v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom k parcelám KN E č. 807, 808, 835 a je vedený pod bodom B6 v podiele 11/32.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

14. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

15. Podľa § 80 písm. c) OSP účinného do 30.6.2016, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

16. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu.

17. Podľa § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

18. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

19. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nimi.

20. Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zdržuje.

21. Podľa § 868 ods. 1 OZ pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.1.1992, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

22. Podľa § 7 ods. 5 zák. č. 180/1995 Z.z. schválený register je verejná listina, na základe ktorej okresný úrad zapíše údaje registra do katastra nehnuteľností. Na základe oznámenia okresný úrad najviac 90 dní pred schválením registra nevykonáva zápisy vlastníckych a iných práv do katastra nehnuteľností k pozemkom, ktoré sú predmetom konania. Uvedené sa nevzťahuje na zápis záložného práva a vecného bremena k týmto pozemkom. Okresný úrad po uplynutí tejto lehoty zapíše zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny do katastra nehnuteľností až po identifikácii podľa zapísaného registra. Identifikáciu vykoná okresný úrad z úradnej povinnosti. Identifikácia sa stáva súčasťou zmluvy, verejnej listiny alebo inej listiny a spolu s oznámením o vykonaní zápisu sa zašle účastníkom konania o zápise práv k nehnuteľnostiam a tým osobám, ktorých právo k pozemkom bolo zápisom dotknuté.

23. Podľa § 205 C.s.p. listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

24. Podľa § 70 ods. 1, ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

25. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

26. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

27. Súdna prax v rámci vlastníckych žalôb pripúšťa žalobu, ktorou sa dedič domáha vyslovenia, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. Keďže predmet dedičstva (jeho aktíva) tvoria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré v okamihu smrti patria poručiteľovi, v spore o tom, či súčasťou dedičstva po poručiteľovi je určitá vec, ide o posúdenie, či poručiteľ bol v deň svojej smrti vlastníkom veci. Navrhované určenie sa tu viaže ku dňu smrti poručiteľa a teda sa posudzuje podľa stavu, aký tu bol v okamihu jeho smrti. Okolnosti, ktoré nastali neskôr, sú pre toto určenie bezvýznamné (viď Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2010 sp. zn. 3 Cdo 154/2010 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 32/2011).

28. V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko v katastri nehnuteľností je vedený ako vlastník predmetných nehnuteľností iná osoba a len súdnym konaním je možné tento nedostatok odstrániť.

29. Žalobcovia sa domáhajú určenia, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohej F. Q., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX a svoj nárok odvodzujú od vlastníctva, ktoré bolo zapísané v pozemkovoknižných vložkách 34, 133, 135, 139, 148 k. ú. F. nad X., A. a ktoré nehnuteľnosti mala nadobudnúť maloletá F. A.ová, právna predchodkyňa žalobcov na základe č. d. 1591/1910 a na základe č. d. 214/1915.

30. V pozemnoknižných vložkách (vyššie citovaných) sú uvádzané maloleté F. A.ové viaceré, pričom nie je známe - žalobcovia v konaní nepreukázali, ktorá F. A.ová bola práve ich právnu predchodkyňou. Zápis z 5. marca 1915 pod číslom XXX - č.d. 214/1915 - sa nachádza v PKV č. 133 (č.l. 256) PKV č. 135 (č.l. 251), PKV č. 139 (č.l. 246), je zaznamenaný v maďarskom jazyku na meno F. A. - kiskon (maloletá), avšak nie je známe, či išlo o dedičstvo a po akom poručiteľovi, resp. išlo iný prevod - prechod nehnuteľností. To isté sa týka i zápisu č. d. XXXX/XXXX. Navyiac v pozemnoknižných vložkách sa nachádzajú ďalšie zápisy na meno F. A., ako napr. v PKV č. 34 (č.l. 233) pod č. 1489/1901, a 1195/1921 (č.l. 236), v PKV č. 148 sa nachádza zápis z roku 1915 (č.l. 240), v PKV č. 139 z roku 1912 (č.l. 245), v PKV č. 135 (č.l. 250) z roku 1911. Súd teda nemal jednoznačne a hodnoverne preukázané, že právna predchodkyňa žalobcov F. A.ová nar. XXXX v čase svojej smrti XX.XX.XXXX bola vlastníčkou žalovaných nehnuteľností. Táto skutočnosť bola hlavným dôvodom, pre ktorú súd žalobu zamietol.

31. Pre úplnosť súd dodáva nasledovné. Súd nepripustil žiadanú zmenu žaloby podanú dňa 21.2.2017 nakoľko išlo o rozšírenie žaloby o ďalšie LV a PKV, ktoré neboli žalobcami predložené a teda dovtedy vykonané dôkazy by nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Taktiež tvrdenia žalobcov v priebehu konania sa javia ako zmätočné, resp. až účelové. Žalobu na súd podala žalobkyňa v 1. rade sama dňa 5.2.2016 a v žalobe uvádza, že je jedinou dcérou po P. A., ktorá je jedinou dcérou F. A.. Následne dňa 5.9.2016 žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne oznamuje súdu, že sa dozvedela, že má aj ďalších súrodencov (M. F., G. A., P. A., L. G.), na základe čoho došlo k rozšíreniu okruhu účastníkov konania. Je viac ako zvláštne a pochybné, podľa názoru súdu, aby žalobkyňa v čase podania žaloby nevedela, že má súrodencov.

32. Súd nepripustil ani návrhy na doplnenie dokazovania v zmysle prednesu právnych zástupcov, nakoľko tieto by si vyžadovali ďalšie nariadenie pojednávania a vykonanie ďalších úkonov. Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 C.s.p.), a nie účastníkov konania. Prostriedky procesného útoku a obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, keby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky, ktoré neboli uplatnené včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov (§ 153 C.s.p.). Keďže sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, bude prihliadať. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 530/2018 z 15. novembra 2018). V prejednávanej veci žalobkyňa v 1. rade podala žalobu na súd 5.2.2016 a podľa názoru súdu žalobcovia mali dostatok priestoru a času na zabezpečenie dôkazov, na ktoré poukazyvali už v podaní zo dňa 9.2.2017, avšak až na pojednávaní dňa 15.10.2020 žiadali lehotu na zabezpečenie týchto dôkazov (predloženie č.d. 1591/1910 a č.d. 214/1915). Taktiež ani strane žalovanej, podľa názoru súdu nebránili žiadne objektívne skutočnosti predložiť, resp. navrhnúť vykonanie dôkazov už skôr a nie na pojednávaní dňa 15.10.2020 (tvrdenie, že P. A. nebola jediným dieťaťom F. A. vydatej Q. a X. Q.). Poučenie o procesných právach a povinnostiach strán sporu obsahujúce i poučenie o koncentrácii konania bolo stranám sporu, resp. ich právnym zástupcom doručené spolu s nariadeným termínom pojednávania na deň 12.12.2019. Z uvedeného dôvodu súd zamietol návrhy na doplnenie dokazovania.

33. Súd v konaní v dôsledku nepreukázania vyššie uvedených skutočností sa nezaoberal otázkou, či žalovaný v 1. rade nadobudol sporné nehnuteľnosť v súlade so zákonom, či ich mohol vydržať. V tomto smere súd poukazuje na to, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strany (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 251/04, sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. II. ÚS 200/09 a podobne).

34. Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

35. Podľa § 255 CSP ods. 1 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Žalovaný v 1. rade bol v spore plne úspešný, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

41. Použitie tohto ustanovenia znamená odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie, pretože má dopad na toho, kto by mal inak právo na náhradu trov konania. Aplikácia ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie

náhrady trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov neprizná. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii. (NS SR sp. zn. 4Cdo/2/2008).

42. Žalovaný v 2. rade a žalovaný v 3. rade v konaní prostredníctvom splnomocneného zástupcu prezentovali, že majú záujem na dedičstve po neb. F. A.. S poukazom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že vzhľadom na ich postoj v konaní (súhlas s podanou žalobou) je spravodlivé rozhodnúť tak, že im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.